

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/221/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615204972
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615204972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. XXX, XXX XX C. L., o zaplatenie 194,09 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 111,66 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške

- 8,75% ročne zo sumy 3,66 Eur od 21.10.2012 do zaplatenia
 - 8,75% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.11.2012 do zaplatenia
 - 8,75% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.12.2012 do zaplatenia
 - 8,75% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.01.2013 do zaplatenia
 - 8,75% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.02.2013 do zaplatenia
 - 8,75% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.03.2013 do zaplatenia
 - 8,75% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.04.2013 do zaplatenia
 - 8,5% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia
 - 8,5% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.06.2013 do zaplatenia
 - 8,5% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.07.2013 do zaplatenia
 - 8,5% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.08.2013 do zaplatenia
 - 8,5% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia
 - 8,5% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.10.2013 do zaplatenia
 - 8,25% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.11.2013 do zaplatenia
 - 8,25% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.12.2013 do zaplatenia
 - 8,25% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.01.2014 do zaplatenia
 - 8,25% ročne zo sumy 6,75 Eur od 21.02.2014 do zaplatenia
- a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 2,48 Eur a to na účet jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.09.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 194,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 19.10.2012 do zaplatenia a trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 19.12.2011 zmluvu o pôžičke č. 20161465, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v celkovej výške 236,98 Eur. Podľa zmluvy mal žalovaný pôžičku splácať v pravidelných 23 mesačných splátkach v sume 9,91 Eur, ale do dnešného dňa zaplatil len sumu 43,59 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca ho listom dňa 26.09.2012 (predžalobná upomienka) vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Doručená mu bola s výzvou na vyjadrenie do vlastných rúk dňa 12.04.2016.

Uznesením č.k. 8C/221/2015-23 zo dňa 31.03.2016 Okresný súd Svidník pripustil zmenu účastníkov konania tak, že na miesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. vstúpil EOS KSI Slovensko, s.r.o..

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 194,09 Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), a preto súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.05.2016 o 14.45 hod.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu od 23.05.2016 od 9.30 hod.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 19.12.2011 zmluvu o pôžičke č. 20161465, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 155,22 Eur na nákup tovaru (sat. kom. Opticum 402). V zmluve bola ako celková suma pôžičky uvedená 227,93 Eur, čo mal žalovaný zaplatiť v 23 splátkach po 9,27 Eur poštovou poukážkou. RPMN v zmluve bola uvedená ako 27,75%, ročná úroková sadzba 27,75% a priemerná hodnota RPMN 45,66%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený ako "2/2014". Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 57,99 Eur.

Z prehľadu splátok a úhrad predložených právnym predchodcom žalobcu súd zistil, že žalovaný mu zaplatil spolu 43,59 Eur.

Z listu zo dňa 26.09.2012 (v spise na č.l. 5) súd zistil, že právny predchodca žalobca s poukazom na súlad so zákonom o spotrebiteľských úveroch a VOP vyzýva žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. List bol doručovaný žalovanému, avšak zásielka sa vrátila právnemu predchodcovi žalobcu späť ako neprevzatá (fotokópia doručky na č.l. 6).

Právny predchodca žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 19.12.2011 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 (v čase uzavretia zmluvy § 53 ods. 8) OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z obsahu spisu mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver (pôžičku) vo výške 155,22 Eur (aj keď v žalobe zavádzajúco uvádza, že mu poskytol celkovú sumu pôžičky 236,98 Eur, v skutočnosti mu poskytol len 155,22 Eur), z ktorého žalovaný zaplatil spolu 43,59 Eur. Listom zo dňa 26.09.2012 (označenom ako predžalobná upomienka) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že žiada uhradiť celý dlh.

Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len čiastočne.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom vo všeobecnosti samotná

absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, niet pochýb o tom, že tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v zmluve je uvedené, že termín konečnej splatnosti je „2/2014“, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce. V zmluve absentuje údaj o dni v mesiaci, ku ktorému sú jednotlivé splátky splatné a tak aj deň, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Deň splatnosti jednotlivých splátok je upravený v bode 6.2 VOP a to tak, že „Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.“ Takúto formuláciu ale súd nepovažuje za dostačujúcu, nakoľko ide o drobným písmom formulovaný text, ktorý splyva s ostatným textom Podmienok. Navyše 20. deň ako deň splatnosti jednotlivých splátok je uvedený len podmieneným spôsobom (Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak), čo je taktiež u spotrebiteľa spôsobilé vzbudiť neistotu v tom, ktorý deň je dňom splatnosti splátky ako aj konečnej splatnosti úveru.

V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. V zmluve je uvedená len výška splátky, z ktorej nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru a koľko ide na splátku úroku. V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky (9,91 Eur). Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V zmluve je uvedený len počet splátok (23), a to bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Na tom nič nemení ani znenie bodu 6.3 VOP, podľa ktorého „V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie“. Z obsahu samotnej zmluvy totiž nevyplýva, aká je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na prípadné poistenie. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. na všeobecné obchodné podmienky, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide

totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Ďalší dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov je ten, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 21 ods. 2 ZoSÚ Ministerstvom financií SR zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrťrok, resp. ak je zmluva uzavretá do 15 kalendárnych dní od takéhoto zverejnenia, tak za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 19.12.2011 s úhrnné údaje za 4. štvrťrok 2011 boli zverejnené až 31.01.2012, preto podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ je priemernou hodnotou RPMN priemerná hodnota RPMN za 3. štvrťrok 2011 (údaje zverejnené 31.10.2011). Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej bol poskytnutý úver 155,22 Eur so splatnosťou 23 mesiacov (t.j. 1 rok a 11 mesiacov). Vychádzajúc z obsahu zmluvy súčasťou zmluvy je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, čo je zabezpečovací inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka (5. oddiel 1. hlavy 8. časti OZ - zabezpečenie záväzkov). Úver z predmetnej úverovej zmluvy je preto úverom so zabezpečením. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 3. štvrťrok 2011 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 31,22%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 45,66%, čo je zjavne údaj nesprávny. Pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ nepostačuje len samotné nesprávne uvedenie hodnoty RPMN, ale kumulatívne musí byť naplnená aj druhá podmienka a to tá, že RPMN musí byť uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tu súd poznamenáva, že pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "preplatí" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti). V tomto prípade dodávateľ (žalobca) v zmluve deklaroval, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 45,66%, avšak tá bola vo výške 31,22%, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú o viac ako 14 percentuálnych bodov nevýhodnejšie ako v skutočnosti. V zmluve bola teda nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatku (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). Pre úplnosť súd poznamenáva, že aj keď citované ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ výslovne hovorí o "nesprávne uvedenej RPMN" a nie o priemernej RPMN, podľa názoru súdu aj priemerná ročná percentuálna miera nákladov je ročnou percentuálnou mierou nákladov. Navyše ak zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) sankcionuje neuvedenie priemernej RPMN bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti/nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Ako je vyššie konštatované, zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN obdobných úverov na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Pokiaľ by zmluva obsahovala len údaj o RPMN (a nie údaj o priemernej RPMN), mohol by si spotrebiteľ vyhodnotiť len to, aké sú jeho celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, avšak nie jeho výhodnosť/nevýhodnosť v porovnaní s priemerom na trhu s úvermi. Ak ale zmluva obsahuje aj údaj o RPMN a aj údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa (tzn. ak je uvedená vyššia ako v skutočnosti), spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN a teda že úver,

ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti je. To môže mať rozhodujúci vplyv na akceptáciu dodávateľom navrhnutých podmienok úveru.

Právny predchodca žalobcu v žalobe uviedol, že z dôvodu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, dňa 26.09.2012 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo s poukazom na súlad so zákonom o ochrane spotrebiteľa a VOP. Z obsahu zmluvy ako aj priložených VOP súd nezistil, že by tieto obsahovali ustanovenie oprávňujúce právneho predchodcu žalobcu vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru v prípade omeškania dlžníka (žalovaného). Občiansky zákonník (ktorý sa ako právny predpis v zmysle citovaného ustanovenia § 52 ods. 2 OZ použije prednostne na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, čo je aj tento prípad) v citovanom ustanovení § 565 síce pripúšťa, aby veriteľ mohol žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, táto možnosť je ale v spotrebiteľskej veci v zmysle § 53 ods. 9 OZ (v čase uzavretia zmluvy ust. § 53 ods. 8 OZ) podmienená kumulatívnym splnením troch podmienok:

- a) bolo to dohodnuté alebo rozhodnutím určené
- b) spotrebiteľ je v omeškaní so splátkou viac ako tri mesiace
- c) spotrebiteľ bol dodávateľom upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by medzi účastníkmi zmluvného vzťahu bolo dohodnuté právo veriteľa žiadať podľa § 565 OZ zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (toto právo nevyplýva ani z obsahu zmluvy ani VOP), a preto súd nepovažuje predmetný spotrebiteľský úver za zosplatnený a to aj bez ohľadu na prípadné splnenie ďalších dvoch vyššie uvedených podmienok (ide o podmienky kumulatívne, a preto dokazovanie smerujúce k preukázaniu ich naplnenia súd považoval za neúčelné).

V zmysle citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bolo povinnosťou súdu prihliadať aj bez námietky vznesenej spotrebiteľom (ex officio) k prípadnému premlčaniu uplatneného nároku.

Vychádzajúc zo zmluvy o úvere mal žalovaný úver splatiť v 23 mesačných splátkach. Aj napriek tomu, že konečná splatnosť úveru (presný deň) nebol zo samotnej zmluvy zrejmy (čo je jedným z dôvodov, prečo súd vyhlásil zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov), z bodu 6.2 VOP je zrejme, že splátky mali byť splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Poslednú (23.) splátku mal žalovaný uhradiť do 20.02.2014. Právny predchodca žalobcu podal žalobu dňa 21.09.2015, a tak s poukazom na 3 ročnú premlčaciu dobu v zmysle citovaných ustanovení § 101 a § 103 OZ premlčané by boli všetky splátky splatné pred 21.09.2012 (t.j. do 20.09.2012). Nepremičané by tak boli splátky počnúc splátkou splatnou dňa 20.10.2012, t.j. celkovo 17 splátok.

Vzhľadom na to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatku, bolo nutné na jednotlivé splátky rozvrhnúť len istinu pôžičky, t.j. sumu 155,22 Eur, a tak jedna splátka predstavuje sumu 6,75 Eur (155,22 Eur/23 splátok). Vzhľadom na to, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu spolu 43,59 Eur, čo predstavuje necelých 7 splátok ($43,59 \text{ Eur} / 6,75 = 6,46$) a jeho plnenia bolo potrebné započítavať v prvom rade na splátky najskôr splatné, plnenia žalovaného prevýšili výšku splátok, ktoré by boli premlčané (t.j. 6 splátok). Plnenia žalovaného vo výške 43,59 Eur predstavujú 6 celých splátok ($6 \times 6,75 \text{ Eur} = 40,50 \text{ Eur}$) a zo splátky č. 7. (splatnej 20.10.2012) zaplatil 3,09 Eur. Splátku č. 7 tak žalovaný nezaplatil v rozsahu 3,66 Eur ($6,75 \text{ Eur} - 3,09 \text{ Eur}$).

Žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi sumu 111,66 Eur, ktorá je tvorená súčtom nepremičaných 17 splátok (splatných 20.10.2012 až 20.02.2014) a ich výšky 6,75 Eur x 16 (splátky č. 8 až 23) a 3,66 Eur (splátka č. 7).

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko nedošlo k preukázaniu riadneho zosplatnenia pôžičky (spotrebiteľského úveru), nárok na úroky z omeškania patria žalobcovi vo vzťahu ku každej splátke osobitne odo dňa nasledujúceho od jej splatnosti (splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci, a preto má žalobca nárok na úroky z omeškania od 21. dňa toho-ktorého mesiaca). V súlade so zmenami úrokových sadziieb Európskej centrálnej banky súd priznal žalobcovi nároky na úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 111,66 Eur z uplatnených 194,09 Eur, čo predstavuje pomer úspechu 57,53% k neúspechu 42,47%. Rozdiel medzi úspechom a neúspechom žalobcu predstavuje 15,06% (57,53% - 42,47%). Za účelné trovy žalobcu súd považoval zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania, ktorý zaplatil vo výške 16,50 Eur. Preto má žalobca právo na jeho náhradu v rozsahu 2,48 Eur (15,06% z 16,50 Eur). Pokiaľ ide o žalobcom uplatnené trovy právneho zastúpenia, tie súd nepovažoval za účelne vynaložené s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014, v zmysle ktorého "Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde". Vychádzajúc z obsahu žaloby uplatnenej v prejednávanej veci mal súd za to, že ide práve o žalobu, ktorá je podávaná v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach. Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou spotrebiteľské úvery na základe formulárových zmlúv, pričom nároky z nich plynúce, ktoré sú predmetom jeho žalôb, sa spravidla líšia len údajmi o dlžníkoch a špecifikáciou zmluvy (jej číslom, dňom uzavretia, výškou poskytnutej pôžičky, počtom a výškou splátky, výškou uhradenej sumy, dátumom deklarovaneho zosplatnenia a výškou uplatneného nároku). Konanie právneho zástupcu žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) sa tak obmedzilo len na podanie žaloby, ktorá je skutkovo a právne takmer totožná s inými žalobami podávanými právnym predchodcom žalobcu hromadne. Ďalšie trovy právneho zastúpenia (po podaní žaloby) si žalobca nevyčísliť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).